

Små svarta Källingar

På Mällarebacken

vid Rödabäck (Gårdslänga s:n) brukade det
alltid spöka. När vi bodde där, såg jag
en kväll, när jag gick runt hem, små
svarta Källingar som sprang runt kring
benen på mig.

Små svarta Källingar

Levan

Levan, som bodde i
Viken (Harlöra sin) kunde mer än andra.
Han hade väl lärt av gamla Rautan, en
kvinna som bodde i Västas. Av henne
hade ännu på en också lärt. Hon skulle
ha varit duktigaste. Så kunde hon t. ex.
visa tjurar i en spann vatten.

En gång hade Levans förs varit
i Harlöra by och handlat. Hon glömd
börsen på disken och en annan kvinna
tog den. Men Levan mötade henne
att komma tillbaka med börsen. Som
straff fick ^{hon} vada ut i fjön, när hon
gick till Levan.

Levan

Tillräkta skoffandet av
tjurar och bestraffning
av tjuren.

Andra som gjort något, kunde få
 sin diarre till straff.

Vi sökte ofta Levau. När ^{mor} min
 fick blodgång sökte vi honom, och
 han botade henne.

När jag hade fått min äldsta två,
 tyckte jag en natt att jag hörde något
 ljud. Det hördes som om skåpet
 slog omkull. Men där fanns ingen
 i rummet. Jag gick då upp och tittade
 i nyckelhålet för att se om där var
 någon i rummet bredvid. Men det
 skulle jag aldrig ha gjort, för jag fick
 en förskräcklig värk i bröstet. Det
 värkte så, att det var som om jag
 skulle gå till himlen. Min mor
 mötte mig i natten så att
 jag fick gå till Levau. Vid
 samma tid, som han hade kommit

Bota blodgång

AMPHIBIEN
 1861

1861

1861

Bota värk

1861

dit och börjat tala med Levau, kände jag, hur värken började sätta sig.

Levau sa till honom: "Om du hör något så skall du inte bry sig om det, för det är något, som går i vägen för henne." Levau ordinerade "svinadrop-
par" samt gröt, som man kokt rödlök
i. Detta hjälpte.